 <p>Haugaland og Sunnhordland politidistrikt</p> <p>Smedasundet 50 5501 HAUGESUND Telefon 52868000 Telefax 52868150</p>	<h1 style="margin: 0;">Avhør av vitne</h1>		Anm.nr. 10452772	Dok.nr. <div style="font-size: 2em; font-weight: bold;">35</div>		
			Lok.ark.nr. 8647/08-32			
			Dok. løpenummer 622922		<div style="font-size: 2em; font-weight: bold;">0411</div>	
			Skrivebeskyttet		Sidenr. 1 av 7	
Dato 14.11.2008	Kl. 10:45	Skrivet av Pb Kjetil Nesbu	Tjenestested Haugesund politistasjon			
Sak						
Anmeldt forhold Trusler i familieforhold, Vikebygd/Haugesund, okt.-08, forn. HANSEN, Trude Monica						
Fra dato 10.10.2008	Kl. 00:00	Til dato 17.10.2008	Kl. 00:00	Gjerningskommune VINDAFJORD	Modus 13-A	Statistikkgruppe 1601
Vitne						
Navn HANSEN, Gudmund Cusanus			Fødselsnr. 10.05.1991	Kjønn M		
Adresse Skoglandsveien		Postnr. og sted 5514 HAUGESUND		Telf. privat		
Arbeidsgiver, adresse, postnr. og sted				Telf. arb.giver		
Kan treffes på dagtid (jobb/telf.)						
Forhold/slektskap til den/de fornærmede/mistenkte/siktede Siktedes sønn						
Avhør/Forklaring						
Sted Haugesund politistasjon		Start (dag, dato, kl.) fredag 14. november 2008, kl. 10:30				
Andre som var tilstede under avhøret						
Personer som ble varslet om avhøret, men ikke møtte Vitnets mor, fornærmede, informert og samtykket. Vitnets far, siktede ønsket avhøret gjennomført.						
Forklaring						

Gjort kjent med

- saken,
- vitneansvaret, — *HS*
- sin rett til å nekte å avgi forklaring til politietsaken,
- vitneansvaret,
- sin rett til å nekte å avgi forklaring til politiet,
- sin rett etter straffeprosessloven §§ 122 og 123 til å nekte å avgi forklaring eller svare på spørsmål som kan utsette en selv eller noen av ens nærmeste for straff eller tap av borgerlig aktelse

Villig til å forklare seg, og forklarte: Villig til å forklare seg, og forklarte:

Vitnet ble hentet på Steinerskolen i Haugesund etter ønske fra siktede og samtykke fra fornærmede.

Vitnet ble innledningsvis gjort kjent med sine rettigheter og grundig forklart omfanget av disse. Han ble i tillegg gjort kjent med strl.§168, falsk anklage og gav uttrykk for å forstå innholdet i denne. *HS*

Vitnet ble gjort kjent med utløps dato for siktedes varetekt og at politiet på nåværende tidspunkt ønsket en forlenget vareteksperiode.

Vitnet forstår omstendighetene rundt og ønsker å forklare seg.

KNE009

GP *ka*

Vitnet sier han har flyttet fra sin leilighet i Haugesund, i Stordalsveien, og bor nå sammen med sin mor på Skokland nord i Haugesund.

Vitnet ble bedt gi en fri forklaring og forklarte:

Vitnet ønsker å starte med det som skjedde etter at barnefordelingssaken hadde vært oppe i fylkesnemda. Det skjedde en gang før sommeren 08. Vitnet mener at slutningen fra Fylkesnemda ble at forn skulle ha den daglige omsorgen for barna, med betingelse at hun ikke flyttet sammen med sikt igjen. Det ble ikke utferdiget noen klare regler for siktedes samværsrett med barna, slik vitnet husker det.

Ette rdette dro mor m/barna til venninna Aase Kristensen på Lygre. Vitnet ble med hit. Sikt ønsket samvær og omsorg med barna, men forn var negativ til dette. Forn opplevde at ungene savnet sin far(sikt), og forn gikk da med på at sikt skulle få samvær emd barna ei helg. Det ble utferdiget en skriftlig kontrakt som begge parter signerte på. Innholdet i kontrakten var at sikt skulle levere barna på søndagen, han skulle ikke manipulere ungen mentalt på noe vis. Vitnet ble ikke med denne helgen. Heller ikke Balder, Idun eller Tormod ble med.

Denne søndagen uteble sikt og barna. Forn ventet til mandag men sikt kom fortsatt ikke. En av de påfølgende dagene kom de i kontakt med sikt, og det var tydelig at sikt ikk e hadde planer for å returnere barna. Sikt skyldte på at barna ikke ville tilbake, og at han måtte ta hensyn til barnas ve og vel og at dette gjorde den signerte kontrakten ugyldig.

Vitn kjenner til at sikt med barna hadde først dratt til Vikebygd, før de hadde reist videre til Voss hvor de hadde lånt ei hytte.vitn og forn fikk vite at sikt var på Voss da de ble oppringt av en slektning av huseier, vitn usikker på hvem. Mulig det var samboer eller datter. Denne telefonsamtalen indikerte også tydelig at sikt ikke hadde planer for å returnere ungene.

Vitnet og ofrn og noen ville reise til Voss. De ringte denne slektningen og fikk vite at sikt m/ barn hadde dratt derfra. Vitn har fått vite at de da hadde dratt til Vikebygd hvor sikt passet barna som en ørn. Han hadde full kontroll.

Vitn, Balder, forn, to venner Ørjan Auestad(Karmøy, 19år, tlf 41558113) og Jofrid Folkedal(17år, Karmøy, tlf 90243558) og en tante og onkel dro etter hvert til Vikebygd for å forhandle.

Da de kom der var dørene låst, gardinene ble trukket for. Ingen av ungene fikk snakke med de på utsiden, og vitn kjenner til at de var instruert av sikt. Sikt stod på innsiden av døra og nektet å åpne.

Vitn klatret opp en stige på baksiden avhuset, og fikk da snakke med Mariel på 6år. Hun sa at hun ikke fikk lov av sikt å snakke med vitn, selv om hun ville. Vitn ville at hun skulle åpne vinduet, m en hun fikk ikke lov. Vitnet sier at hun hadde lyst til dette.

Vitn sier at det ble forsøkt å forhandle med sikt, sende de minste ungene etc, men sikt firte ikke en tomme. En av de som var med syntes døra så svak ut og de forsøkte å sprengte den.

Kompisen Auestad kjente på dørhåndtaket, og så da at sikt viste en øks på innsiden. Sikt uttalte også at han kunne hugge av hånda. Vitn husker ikke trusselen ordrett, men den var direkte ment. Vitn er usikker på om trusselen kunne blitt reell dersom situasjonen hadde utviklet seg til at de tok seg inn i huset. Vitn utelukker ikke at sikt ville kunne ha angrepet og kalt det nødverge. Vitn sier at sitat: *"slik sikt fremstod der og da så var de nødt til å ta det på alvor, det så ut til at han kunne gjøre hva som helst, og de ble nødt til å trekke seg tilbake"*.

Vitn sier at politiet ble ringt fra begge parter, men de ble bedt om å roe situasjonen.

Haugaland og Sunnhordland politidistrikt	Anm.nr. 10452772	Avhør av vitne	Sidennr. 3 av 7	Dok.nr. 35
--	---------------------	-----------------------	--------------------	---------------

71 Vitnet sier at seinere ble sikt hentet til avhør. Vitn og forn ble da varslet og bedt ta vare på barna mens sikt var hos politiet. De dro da for å hente ungene. Frødis og Stauda var vanskelige og vitn mener at da var instruert av sikt. Vitn er usikker på om de har sagt dette selv.

På stedet så klatret vitn opp en stige og fikk snakke med Mariel gjennom vinduet i andre etasje. Mariel sa at hun ikke fikk snakke med vitn, det hadde sikt sagt. Hun ville ikke gjøre dette fordi da ble sikt sint. Vitn sier også at Mariel sa hun hadde lyst til å åpne vinduet, men våget ikke pga hva sikt ville si. Forn snakket da trolig med Iren Hebnes, og de fikk klarsignal til om nødvendig knuse ruta for å få med ungene. Vitn knuste den aktuelle ruta, og gikk ned og låste opp. De minste ungene sprang da ut og ville bli med. Frødis og Stauda ble med etter overtalelse.

De dro da opp til ei hytte på Tindeland noen timer, før de ble hentet. Denne natta sov de over hos Per Schnabel. Schnabel og forn var redd for at sikt skulle komme der i løpet av natta, og vitn ble sammen med sønn til Schnabel satt til å holde vakt mens de andre sov. Vitn sier de dro til Lygre neste dag.

De ble i Lygre ei stund.

Når det nærmet seg skolestart høsten 08 så fikk vitn igjen leie samme leilighet som året før. Samtidig fikk forn leie et hus på Skokland. På denne tiden skjedde det at sikt ble mer venn med Idun.

Vitne tregistrerte så at det gradvis var mer kontakt mellom forn og sikt. Det var sikt som tok kontakt og sikt ble irritert dersom forn avviste kontakten.

71 Starten på situasjonen var ved at sikt begynte å hente Frødis og Stauda etter skoleslutt på Steinerskolen. Han tok dem med til Vikebygd. Forn ringte da til barnevern og politiet, men de kunne lite hjelpe i den situasjonen.

81 Sikt kontaktet forn og det ble en slags samarbeid. Sikt fikk ungene av og til hjem, etter skole og i helger. Vitn sier at sikt "vartet opp" Frødis og Stauda.

Vitn sier at forn da valgte å forsøke å samarbeide med sikt, heller enn at sikt tok seg til rette. Dette så ut til å fungere i begynnelsen, men at sikt etter hvert krevde ting mer og mer på sine premisser og vilkår.

Vitn sier at han gradvis ble mer bekymret for situasjonen. Vitn var ikke komfortabel med "samarbeidet" mellom forn og sikt. Dette gav seg utslag i problemer med å gjøre skolearbeid og dette har gått nedover.

NSM — På et tidspunkt opplevde vitn at det var helt "normalt" at sikt og forn møttes. Sikt snakket åpent om at han ville vinne saken. Sikt hadde utarbeidet en plan for å vinne saken, han hadde laget et prosesskriv og en tilbakemelding for forn. Vitn utdyper dette at forn ikke kunne bruke adv Hjelde mer, da han var korrump og at sikt derfor ville lage et prosesskriv for henne. Vitn kjenner til at dette skjedde mens forn "bodde" i Vikebygd. Det var et tilsvaer til fylkesnemda som sikt hadde skrevet og presset forn til å skrive under.

Vitn syntes det hele var rart, og han ble stadig mer bekymret. Vitn skjønnte at noe var galt. Vitn latet som ingenting, men diskuterte av og til med sikt.

En dag var forn og sikt hos vitn. Sikt var uten en tur og forn fortalte da om episoden som fant sted den 27.sept og truslene hun var utsatt for. Da forstod vitn hvordan ting hang sammen og hvorfor utviklingen var blitt som den var blitt. Vitnet er usikker på når dette besøket fant sted, men det skjedde etter den 27.sept og før politiet kom til kunnskap om saken.

Vitn sa ikke til sikt at han visste om trusselen til forn. Vitn forteller oppfordret videre om at sikt instruerte han i hva han skulle si i fylkesnemda. Pga alder fikk vitne tilbud om å vær egen part, og fikk adv **Odd Arild Helland**.

Vitn sier at sikt instruerte vitn til å si mest mulig positivt om sikt, om situasjonen og også evt om forn. Det var viktig å gi et best mulig bilde, måtte også gjerne finne på positive ting å si. Sikt sa videre at han måtte legge skylden for situasjonen på Iren Hebnes ved barnevernet i Vindafjord. Vitn ble også instruert til å skrive et prosesskriv til adv Helland, og hva som måtte stå i dette. Sikt ville ha dette skrevet for å være mer sikker på å vinne saken. Dette har vitn gjort, men gjort det mer nøytralt en det sikt ville. 71

71 Vitn forteller om en episode før den aktuelle trusselepisoden oppstod 27.sept, kanskje en til to uker før. Sikt og forn med vitn tilstede snakket om at kanskje forn skulle flytte sammen med sikt igjen i Vikebygd. Vitn skjønnte det hele og konfronterte sikt med at han snakket som om han allerede hadde bestemt at det skulle skje. Forn og vitn snakket om at det ville være farlig, pga da kunne barnevernet komme og fatte hastevedtak og ta ungene. Sikt vred på samtalen og snakket om at det var også farlig la ungen bo på Skokland, for da kunne de tro at de bodde der. Vitn sier at sikt også sa at dersom barnevernet hentet ungene, så var det bare å hente dem og ta dem med seg. Vitnet mener at sikt underforstått sa at da ville hen om nødvendig flykte til utlandet.

Rapportskriver besluttet å styre avhøret og stille mer konkrete spørsmål. Vitn blir bedt om å utdype trusselbildet forn var utsatt for:

110 Vitn sier at trusselepisoden oppstod den morgenen som sikt, Frøydis og Stauda dro til Skokland. Det var veldig tidlig mulig kl.05.

110 Vitn sier at denne informasjonen kom fra forn of forn ville ikke at vitn skulle informere andre. Hun var redd for at dersom noen snakke tmed politiet så ville de kanskje ikke ta det så alvorlig som forn opplevde det. Forn var redd for at sikt kunne bli kontaktet, og da kunne iverksette trusselen med å ta livet av forn.

110 Vitn sier at denne morgenen som de kom til Skokland, så var Frøydis og Stauda trøtte. De gikk og la seg straks. Vitn er blitt fortalt at samtalen fremtonet seg som at sikt vekket forn og spurte om han visste hvorfor sikt var der. Forn svarte med at det vel var for å levere Frøydis og Stauda. Sikt svarte med at det var for å drepe forn, det var for seint det hun hadde gjort med å ta ungene fra sikt. Sikt holdt forn fast. Vitn kjener til at samtalen utviklet seg og det ble til at sikt gikk med på å la forn leve, mot at hun gjorde som sikt sa.

På spm så kjenne rikke vitnet til at sikt hadde noen nøyaktig plan for drapsmetode, men mener at forn har sagt at hun trodde at sikt ville knekke nakken hennes. Vitnet sier at forn har sagt at hun forsøkte med et rykk å komme seg løs, men klarte det ikke siden sikt er forn fysisk overlegen.

Vitnet forteller videre at sikt flere ganger under trusselsituasjonen har sagt til vitn, at det å ta fra en far hans unger er likeverdig med drap. Sikt har også ringt til vitn fra varetekt på Åna og sagt det samme. Vitn sier at han også ringer til Frøydis og Stauda og manipulerer dem. Vitn sier at man merker det spesielt godt på Stauda, at hun etter samtale med sikt blir straks mye vanskeligere å ha med å gjøre og sint. Særlig mot forn. Vitn tror dette skjer pga det sikt sier.

Vitn sier at Stauda i utg.pkt er ei hjelpsom og flink jente, og at vitnet flere ganger har vært tilstede når sikt har snakket med Stauda og Frøydis. Vitn har ikke selv hørt at Stauda har sagt at hun har snakket med sikt, men har gjettest seg til dette. Vitn sier videre at forn har lånt Frøydis og Stauda sin telefon og har da opplevd at sikt har ringt på den fra Åna.

Vitn sier at han også kjener til at sikt har ringt til en bekjent på Bømlo og fått han til å ringe og sende sms til Frøydis og Stauda.

GSH KV

Haugaland og Sunnhordland politidistrikt	Anm.nr. 10452772	Avhør av vitne	Sidenr. 5 av 7	Dok.nr. 35
--	---------------------	-----------------------	-------------------	---------------

Vitn ble så gjort kjent med at politiet har kjenneskap til at enkelte familiemedlemmer til vitnet har i familien vært utsatt for forskjellbehandling. Vitn bedt forklare om dette. Vitn bekrefter at det har skjedd. Vitn lurte på hva slags behandling politiet sikter til.

Vitn ble gjort kjent med at politiet kjenner til at enkelte familiemedlemmer er blitt utsatt for vold fra andre familiemedlemmer.

Vitn bekrefter dette og sier at sikt har brukt vold som oppdragelsesmetode. Vitn sier at denne forskjellsbehandlingen har funnet sted i perioder, og har vært individuelt betinget.

Vitn gir som eks Stauda. Da hun var liten slet hun med tissing i senga. For dette fikk hun mye fysisk straff. Med fysisk straff mener vitn klask og klyp. Den fysiske straffen på Stauda medførte bar at hun tisset enda mer i senga.

Frøydis derimot har vært pappas "godjente". Vitn kan ikke huske at huner blit straffet. Det var mer vanlig at Frøydis sprang og sladret på de andre, slik at disse fikk straff.

Vitn sier at straffen hadde ulike grader. Balder har fått mye. Stauda har ikke fått straff den seinere tida, da har det vært mer mot de yngste. Vitn sier at sikt varierer fra situasjon til situasjon, at det går i perioder, og at det varierer hvem som i perisoder blir straffet. Vitn sier at vitn ikke straffer den som han da vil vinne tillit hos og bruker da andre metoder.

På spm om hva klask innebærer så sier vitnet at det er slag emd som oftest flat hånd mot ansikt eller eller overkropp(mage). Vitnet utelukker ikke at sikt har brukt knyttet hånd på større unger.

Vitn sier videre at han ved en anledning var vitne til at Balder ble slått med ei fjøl av sikt. Sikt slo så hardt at fjøla sprakk i flere deler. Vitn lå da i senga ved siden av når dette skjedde. Balder lå ei annen seng. Grunnen var ifølge vitnet noen filleting.

Mens han slo Balder så husker vitn at sikt sa at han Balder måtte grine. Sikt sa at han ikke sluttet å slå før han fikk se tårer. Da han da gikk, så såg han bort på sengene som vitn og Idun lå og spurte om de også ville ha noe. Det var sikt, Balder, vitn og Idun som var i rommet når dette fant sted. Dette fant sted når de bodde i Trøndelag. Vitn er usikker på hvor gammel han når dette skjedde, men anslår at det skjedde når vitnet var mellom 10-11 år, altså ca 6-7 år siden.

Vitnet sier han selv er blitt slått av sikt. Dette skjedde fram til vitn var ca 13-14 år. Vitn har lært seg å argumentere etter dette. På spm så sier vitn at han som følge av skadene ikke har fått større skader. Han husker å ha hatt vondt i ryggen etter klasking. Vitn er usikker på om han har fått blåmerker, han har ikke fått vondt i tenner som følge av vold fra sikt.

Vitn forteller om en ganske fersk episode der sikt slo. Det var muligens sommeren 2007 eller sommeren før det. Urda og Mariel kranglet ute om en lekebil. Det endte med at en av dem begynte å skrike. Sikt gikk da og tok med seg den som skreik, uten å spørre om hvorfor, gikk inn og klasket ungen i ansiktet. Vitn husker dette meget godt da ungen som resultat fikk blod fra leppa. Det endte med at sikt kastet fra seg ungen bort i en krok på kjøkkenet. Vitn så at sikt slo mens han holdt på. Vitn forsøkte å konfrontere sikt med det han holdt på med mens han gjorde dette og etterpå, men ble bare avfeid av vitn.

Vitn sier videre at Urda og Mariel er blitt klasket som små. Dette synes vitn ofte er gjort uberettiget, f.eks på skriking.

På spm så svarer vitn at han kun vet om en gang at forn har slått ungene. Han tror en av dem fikk et klask på kinnet. Vitn presiserer at dette skjedde på kraftig oppfordring fra sikt, sikt sa at forn måtte gjøre det ellers ville ungen ikke lære.

GSP KW

På spm sier vitn at det er kun Tormod og forn som vitn ikke vet at er blitt utsatt for voldt. Alle de andre har vitn selv sett en eller flere voldsutøvelser fra sikt. Vitn sier at han ikke kan komme på noe konkret mot forn, men er usikker på dette.

På spm om hva slags skrifttype vitn og søsknene har lært i hjemmeundervisningen, så sier vitn at de har lært formskrift. De fleste har skrift som ligner på forn sin. Vitn sier at han selv har gått mer over på en annen type skrift, og skriver nå mer bokstav for bokstav. Alle har individuelle forskjeller fra forn sin skrift. Det var forn som har lært barna å skrive. Sikt har gitt barna lite undervisning, han har av og til bidratt i matematikk og engelsk, men det er minimalt.

Vitn sier at han lett vil kjenne igjen skriften til forn. Vitn tror han vil kjenne igjen skrifttypen til de fleste av søsknene.

Vitn ble vist dok 06 i sak 10270034, og fikk se underskriften. Vitn mene rat det ikke stemmer. Det henger ikke sammen. Vitn tror ikke det er forn sin underskrift.

Vitn fikk så se fersk underskrift fra denne sak, dok 34. vitn sier at det var bedre, det er forn sin skrift.

Vitn ble så vist dok 06 som overfor, og spurt om han kjente til dokumentet, eller hadde sett det før. Vitn har ikke sett det før, men formuleringen høres veldig lik ut som siktedes. Både det i forhold nødverge, innholdet og f.eks det å bruke to lignende ord som i avsnitt to, "Rune gjorde ikke noe som helst **galt** eller **uriktig**." Vitn kjenner ikke til underskriften, men det er ikke forn. Vitn opplyser videre at dersom forn skulle sendt denne typen brev selv, så ville hun trolig helle rikke skrevet dett e på maskin

Vitn ble så vist dok fra Aud Signy Jacobsen fra Grue, hvor hun trekker tilbake påtalebegjæring. Vitn sier at han ikke kjenner til dokumentet, har ikke sett det før. Vitn kjenner heller ikke håndskriften. Vitn kjenner ikke til om det i Vikebygd finnes linjerte ark uten marg.

Dersom sikt blir løslatt vil det trolig få konsekvenser. Vitn tror da at forn vil flykte til en ukjent plass i landet. Konsekvenser vil bli frykt.

Vitn sier at når sikt gjør noe så mener han at det er riktig. Sikt har sagt at uansett hva som skjer så vil han alltid gjøre det riktige. Sikt har sagt at uansett om hva som skjer så vil ungene se at han har gjort det riktige.

Vitn forteller om at Stauda fortalte på Skokland, mens sikt satt i varetekt, at sikt hadde spurt Stauda om det var lurt om forn ble drept og om det var en passe lærepenge, hvorpå Stauda hadde svart at ingen lærte når de var døde.

Vitnet mener at dette eksemplet illustrerer at sikt har hatt tanker om å drepe, vitn tror at sikt vil kunne være i stand til å drepe forn, dersom han ville finne ut av det.

På spm om vitnet selv er redd for sikt, så sier vitn at han selv ikke er redd for sikt. Vitn opplever frykt for hva sikt kan finne på. Vitn vet at forn vil at hun blir med dersom sikt slipper ut.

Vitn gjort kjent med muligheten for at han kan anmelde sikt for vold/mishandling i familieforhold. Vitn vil tenke på det. Vitn er gjort kjent med at dette vil kunne utløse rett til bistandsadvokat.

Vitn samtykker i at politiet snakker med adv Helland og vitn gir sitt samtykke til at evt taushetsbelagt informasjon kan utveksles.

Vitnet er villig til å avgi forklaring i evt hovedforhandling.

Vitnet er gjort kjent med at det trolig blir behov for oppfølgingsavhør hos politiet. Vitnet bidrar gjerne med det han kan og vet, for å oppklare saken.

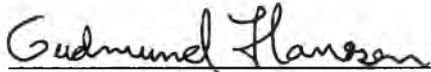
Haugaland og Sunnhordland politidistrikt	Anm.nr. 10452772	Avhør av vitne	Sidenr. 7 av 7	Dok.nr. 35
--	---------------------	-----------------------	-------------------	---------------

Vitnet har ikke noe å utsette på måten avhøret er blitt gjennomført på.

Pause i avhøret 1205-1235

Avhøret avsluttet fredag 14.11.08 kl. 14:54

Opplest/gjennomlest og vedtatt.

Gudmund Cusanus Hansen

Evt. verges underskrift(er)

Pb Kjetil Nesbu